

El Perai

L'Esquirol

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: C/ de Quatre Camins, s/n, 08511, l'Esquirol.
Alçada: 698 m

Coordenades:

Latitud: 42.03664
Longitud: 2.37149
UTM Est (X): 447978
UTM Nord (Y): 4654035

Classificació

Número de fitxa 08254 - 68
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPA.: 22675.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 8042001DG4584S0001AT
Fitxes associades:
[Alzina del Perai](#)
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dl., 31/10/2016 - 01:00

Descripció

Masia de planta rectangular, que consta de planta baixa i dues plantes pis. La coberta és de teula àrab, a dues vessants, i el carener paral·lel a la façana, que es troba orientada a ponent.

Les obertures són de composició regular, de pedra treballada. El portal és rectangular, de pedra, amb la llinda datada amb l'any "1742" i una finestra al damunt. La façana de llevant presenta un altre portal i tres finestrals d'arc còncau; i la façana nord, petites finestres.

A migdia s'hi adossa, a nivell del primer i del segon pis, un cos annex de porxos d'arc de mig punt. Els murs són de pedra lligada amb morter de calç, arrebossats, amb pedres cantoneres.

Observacions:

Element inclòs al Catàleg de masies i cases rurals del POUM 2008: M19.

Història

Les referències documentals més antigues de la casa, coneguda originàriament com el mas l'Esquirol, són de l'any 1351. La família Esquirol, força hisendada, era també propietària del Simon i d'altres terres.

L'any 1401, Bernat Esquirol era lloctinent de Jaume sa Parra, batlle del Cabrerès.

Pels volts de l'any 1420, Joan Esquirol i el seu fill Pere, amb motiu del trasllat de la seva residència a Olot, van vendre el mas l'Esquirol a Francesc Comperó, àlies Perai, de Rupit, que el va adaptar com a hostel.

El nucli urbà de l'Esquirol es va formar al segle XV a l'entorn d'aquest antic hostel, molt freqüentat pels traginers que recorrien el camí ral de Vic a Olot.

Els propietaris del Perai, hostalers fins al segle XVIII, eren gent adinerada que prestava diners a censal a gent de la rodalia.

Bibliografia

FENOY, E.; PANADÈS, J. (2007). Catàleg de masies i cases rurals. Inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable. POUM. L'Esquirol: Ajuntament de L'Esquirol.

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1992). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (L'Esquirol).

PLADEVALL, A.; SIMON, A. (1986) Guerra i vida pagesa a la Catalunya del segle XVII: segons el "Diari" de Joan Guàrdia, pagès de l'Esquirol, i altres testimonis d'Osona. Barcelona: Curial Edicions Catalanes, p. 123-129.

PARÉS i GANYET, Q. (1976) La Despoblació rural i les masies del Collsacabra: seguit de divisió de la comarca en zones relació de cases de pagès i altres dades. Barcelona: Fundació Salvador Vives Casajuana, p. 219.

PLADEVALL, A.; COLL, F.X.; SERRA, A. (2002) Història de la parròquia i poble de Santa Maria de Corcó. L'Esquirol: Parròquia de Santa Maria de Corcó, p. 52-53.

ROVIÓ i ALEMANY, X. (2014). El Camí ral de Vic a Olot: itinerari i històries. Sant Vicenç de Castellet: Farell Editors, p. 19-21.

TORREDEFLOT i CORNET, I. (1893) "Parròquia antiga de Corcó: Corcó-Esquirol". Setmanari Català, Any IV: n° 18. Manresa, p. 275-277.

